

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056647168/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

vi vor Ømhed, vore Blik, vore Haandtryk, vore Ord, — alt giver vi til Pris for eders sladderlystne Kontrol.«

»Der er en Smule Sandhed i, hvad du siger,« sagde Titus.

»Det er sandt, hvert evige Ord! — Uha, hvor jeg gruer, naar jeg tænker mig at skulle tilbringe Aften paa Aften i Svigerforældrenes Hus og sætte min Kærlighed over Styr i Tevandspassiar og lunkne Vanekys, der ikke tør gaa længer end til Læbernes Overflade. — Derimod — at liste sig et Stævnemøde til, at stjæle sine Kys, der bævrer af Forventniug, at længes efter et Favntag, der er saa hedt, fordi det brister om et Nu, — og dog at være fri, at ture rundt paa alle Veje uden at skylde nogen Regnskab for Anvendelsen af Tiden, blot at søge det nye, friske Indtryk og vaxlende Glæde, — og saa at have Stævnemødet at glæde sig til otte Dage i Forvejen, — du aner ikke, hvor det kaster Glans over alle Ugens Dage.«

»Men Enden?« — spurgte Titus i en let spydig Tone — »den bliver dog, som alle anstændige Forhold ender. I forlover jer eller, højt regnet, I gifter jer uden Varsel. Det daglige Samvær vænner jer til hinanden, I bliver fortrolige paa alle Punkter, I lærer hinanden at kende ud og ind — lige fra Natlinnedet og til Galosjer og Paraply. Regnskabet begynder at aflægges, For-